

מסורת הש"ס

(א) יצימות סב. (ב) [שם סב.]
(ג) יצימות סב. (ד) [שם סב.]
(ה) [שם סב.] (ו) [שם סב.]
(ז) [שם סב.] (ח) [שם סב.]
(ט) [שם סב.] (י) [שם סב.]
(יא) [שם סב.] (יב) [שם סב.]
(יג) [שם סב.] (יד) [שם סב.]
(טו) [שם סב.] (טז) [שם סב.]
(יז) [שם סב.] (יח) [שם סב.]
(יט) [שם סב.] (כ) [שם סב.]
(כא) [שם סב.] (כב) [שם סב.]
(כג) [שם סב.] (כד) [שם סב.]
(כה) [שם סב.] (כו) [שם סב.]
(כז) [שם סב.] (כח) [שם סב.]
(כט) [שם סב.] (ל) [שם סב.]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ומשנצתה לישראל
ילדה צור כלל' ומצתה וזה
נמחק: (ב) שם משחחרה
מעוברת לילדה כלל' ואות
נמחק: (ג) שם אלף חסות כיון
דאיבעלה ליה הוא וזה:
(ד) רש"י ד"ה יצור וכו' היכר
הס' ד' ואח"כ רש"י דבגיוות
הס' בני תלמה ענדני טבטס
אין וכו' אחר שנתגייר כלל'
ואות ו' נמחק: (ו) ד"ה פסי
וכי' בפירקין קמא נ"ב ד' ד'
ובפ' ד' גי': (ז) ד"ה אלף
וכי' ופטור:

רבינו גרשום

כיוו לחוד. רביון דלח בתי
 פנים] הבכרת פנים
 ליהי כמי נלחלה והאכרפי
 פרצוץ פנים משום דתיכתי
 ויהי הכרת פנים: ויהי
 לאו בני כלה ניהו חתני
 אל עלבוב כדמרי לישנא
 אחרניא כדמרי במס
 קידרשינא נכרי את הגר וגר
 חתן אתינא אל מרת' ויהי
 מר'ס תניחא ליה מן חותן
 חתן שנתנייהו דרבי פפרי
 שושבתי הכי ש' לו בכור
 נלחלה: וחתן עבר ליה
 בנים: ילד ממאן. כלומר
 את חתן משבתי אשתא לא
 ילדה ממאן: ויהי כדמרי
 ניות ושפחה. דהיי בכור
 נלחלה את בני ישראל: ויהי
 בכור נלחלה חתן וקמי
 בכור נלחלה. חת' ויהי
 הוליד בנים בניוויזו ויבכר
 דב' יוחנן דאמר ליה לו
 בנים בניוויזו אל בכור
 נלחלה: קמ'ל. רבי נתן
 [מתניין] ויהי בכור
 נלחלה אל בכור חתן:
 ויהי חתן מרעיה חתן
 דגרות מה א' ח' למשיח
 ד' וי' א' ח' דהיי לו בנים
 בניוויזו דיש לו בכור
 נלחלה: משפחותיה בנים
 אכרפי. כדמשפחא אל
 קרובי משפחה ואמאי
 פטרה: ויהי חתמא. רב אבא
 חתן פטור היינו ואמאי
 דמאן דאמרמס' כימותא אל
 מחמתן את חתן דעובד
 כוכבים ועבד האל על
 שרין אל חתן פטור אל
 בת אימיה ואני בני חתן
 אימינו ליה שרין ליה
 דפטור ממחש למיחש אל
 אמי' למ'ד אימיה חתן
 ד' ח' חתמי שרין ליה
 ולו פסול מקרי פטור:
 כפסול חתן חתמא.
 באמו ואמו חתמא
 פטור: דמתקני ליה
 ובתה ויהי חתן
 דחתן ולוהו שילדו
 שטורין: ולוהו חתן דרב
 אדא דאמר ליה שילדו רב
 ואוקמוסא דבאריבטי מעבד
 כוכבים וכתבתו מעבד
 מעבד כוכבים פטור: אל
 רב פפא דאריבטי מעבד
 ליה דבאריבטי מעבד
 כוכבים חתן אל מעבד
 ואוקמוס מעבד כוכבים
 משום חתן: קרית' כחא
 מוקס' ליה. עלות. כחא
 דקתני בת ישראל היא
 דבאריבטי מעבד ואמאי
 ליה נתנת חתמא ונכרין:

(א) נראה דל"ל מה היא
לטעמיה דר' יוסי אע"ג דהוה
לה צנים הוי צבור לכהן ה"ג
הוא אע"ג דהיה לו צנים יש
לו צבור לנחלה:

יִירִי לַחֹדֶר. לֵלֵךְ כְּמִיד פִּנִּים הוּא פִּדְמַת הַיֶּכֶר: (ו) עֹזְבֵי כֹוֹכֵסִים
אֵינָן בְּנֵי נַחֲלָה לִירֵשׁ אֶת אֲבֵיהֶם עֹזְבֵי כֹוֹכֵסִים אַחֵר שְׁנֵתִיגִירֻו בִּפְ"ק
דְּקֹדֶשִׁין (דף פ"א:) לֹא לַחֹדֶר בְּרֹאֵה. הַקְּבָ"ה אֶת הָעוֹלָם אֲלֵל לִשְׁמַת
יִרְרָה: מִי שֶׁלֹא הָיוּ לוֹ בָּנִים כּו'. פְּרִישִׁית לְעִילָא) גְּבִי מִתְנִי: יִרְדֵּה מִמָּאן.

דקתני משבחה לישראל ילדה היא צבור
לנחלה: מאי איריא גיורת ושפחה.
דמשמע מש"ה היא צבור לנחלה לדותם
בנים שהיו לה בהיותה עובדת כוכבים
לא חשבי: אפי' צם ישראל דבנים
הראשונים שובים בנים היא וי האני
נמי צבור לנחלה דלא צבא תליא
מילתא ולא באם: אלא לאו. האי ילדה
משבחה לישראל וי לא אחי שלה היו
לו בנים מהדר אלא מילתא באפי' נפשה
היא דקאמר גיורת שהיו לה בנים
בהיותה עובדת כוכבים ומגייירה עם
בעלה וילדה משבחת למורת ישראל
היא צבור לנחלה ומיזבתא דר' יוחנן:
ועולם ישראל שלא היו לו בנים.
ומושם צבור לנחלה לא אינטרעין
למינתא גיורת אלא פסום דלא מעינין

[illegible]

הלכך מתניתין נמי לא יז מוקמת דאיעצ
הכי: לעולם. מתניתין דאיעצר מכהן

כיון דאיבעלה: טון מתרומה הוא דקא: יון לא מצית: יתן משמע שרצה לומר דלא איירי הכא בנתגיי
דלא קיים משום דאין: כן כו' שאין הולד הולך אחר הכותי: כג

יש בכור פרק שמיני בכורות

שמיני בכורות **מזז.**

דבהיותו עיבד בוכבים ^אאו בני נחלה ניגהו. פירש בקוטרס
עוצדי כוכבים ^באִים בני נחלה משתנגיירו ופכרס קמא
דקדושין (דף פ' דהס ^גזני נחלה דלמרינ דקדושין דלעזר
כוכבים יורש את אצוי דבר מורה אלל לאו בני נחלה ניגהו דקאמר

לחוד^א איתמר היו לו
בנים ונתגייר רבי יוחנן
לנחלה ור"ש בן לקיש
ה רבי יוחנן אומר אין
היה ליה ראשית אונו
לו בכור לנחלה^ב גר
דמי ואזדו למעמייהו
בהיותו עובד כוכבים
ויים פריה ורביה ור"ש
י' יוחנן אמר קיים לא
ה ור"ש בן לקיש אמר
שנתגייר כקמן שגולד
^א בהא קמ"א בהא
בהיותו עובד כוכבים
כל בהא אימא מודה
הו בראה לשבת יצרה
אי איתמר בהא בהא
הא אימא מודה ליה
תנן מי שלא היו לו
ילדה עודה שפחה
דת כוכבים ונתגיירה
לדה^ב ולדה בכור
ילדה ממאן אילימא
נים מאי איריא גיורת
אל נמי אלא לאו מגר
קתני בכור לנחלה לא
יו לו בנים ואינו בכור
לאפוקי^ג מדרבי יוסי
לנחלה ולכהן שנאמר
שיפטרו רחם מישראל
יו בנים בהיותו עובד
י בכור לנחלה אמר
^א הא ודאי רבי יוסי
מר רחם בישראל עד
יליף איהו מינה דידה
הבה לויה^ב שילדה
איעבר ממאן אילימא
מאי איריא לויה
לא דאיעבר מישראל
נותם כתיב אמר רב
כוכבים ולא תימא
אין מזהמין את הולד
מזהמין את הולד לוי
לם דאיעבר מישראל ו
תנן מי שהיו לו בנים
וברת^א (3) וילדה היא
שהתה אחרי בעלה ג
לאחרון בכור לכהן
ממאן אילימא דאיעבר
ראל נמי אלא דאיענ
ן^ב רבה כהנת שנתעם
בר אהבה דאמר לוי
שלמא לויה בקדושתה
ות נתנין לה מן המ
ורה הניחא למר ב
ל מוקי לה כדאיעבר
מכהן והיא בת ישראל

היה דרך יוסף. דמוקים לדרך אדא בדאיעבר מישראל מוקמי למתני נמי
אז מיפטרע דלא אזלינן בתר אם אלא בלויא דאיעבר מעובד כוכבים:
בן

לֹא בְגִיּוֹת מִשְׁמַע קֹדֶם שֶׁנִּתְגִּיירוּ דָּא הֵם בְּנֵי נַחֲלָה כְּדָמְרִינִן בְּקֹדֶשֶׁיךָ: (ע) הֵינּוּ בְּנֵי תוֹרַת בְּכוֹרָה: וְכֹכְבִּים דְּלֹא שִׁיךְ מִמּוֹרֹת בְּכוֹתִי: (ד) דִּבְמוֹת גְּבִי וִינָחֵם בַּחֲלָה: (ס) דְּשְׁמוּאֵל אָמַר כִּי יִסֹּר:

מז.

יא ה מיי פ"ב מהלכות נחלות
 הל' יב טו"ש"ע ח"מ סי'
 רעז סעיף טו:
 יא ה מיי פט"ו מהל' ארשות
 הל' ו טו"ש"ע אה"ע סי'
 א סעיף ז:
 יב ג ד מיי פ"א מהל'
 צבורים הל' יא טו"ש"ע
 י"ד צ"מנ"ש סעיף יח:
 יג ה מיי פט"ו מהל' איסורי
 ביאה הל' ג טו"ש"ע אה"ע
 סי' ד סעי' יט:
 יד ו מיי פ"א מהלכות
 מעשר הלכה ב:

תורה אור השלם

1. כִּי כֹה אָמַר יְיָ בִּרְאָה הַשְּׂמִימִים הוּא הָאֱלֹהִים יַעֲרֵךְ הָאָרֶץ וְתוֹשֶׁה הוּא כּוֹנֵן לֹא תִשָּׁרַךְ בִּרְאָה הַשְּׂמִימִים יַעֲרֵךְ אֲנִי יְיָ וְאֵין עֹדֵי: שִׁיעִשֶׁה יוֹם מִיֶּחָד קֶדֶשׁ לִי כֹה בְּכּוֹר פֶּסַח כָּל רִחִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְכִדְמוֹתָ לִי הוּא: שְׁמוֹת יֵג בִּ. שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ בֶּן עֵרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם מִבְּסֻפֵּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלֹתָם: מְבֹרָךְ אַ ב

מוסף רע"י

אין לו בכור לחלילה.
 כון שיעלו לו משהחיות
 נטול פני טעם ומחיות (אב).
 לאור בם נחלה נגלה.
 נכתיבון כל בן עין מן
 ינה, דתן כן ובכור כפשוטו,
 אכל ידעוהו נהגן (אב).
 דמארעין קרעוהו (פ).
 יסעי יורע טעם דלך מורה
 (טס). דלא תורה ביה
 לשבת יצרה. שני נח מי
 ירה ורביע נחא דמכסי
 (נחאשט) נן אהמל נח
 תלסיס פון ורעו (נחאשט גריוס)
 תמי: דמארעין נחא פון פירה
 ורביה ירעהו. ונשא אשה
 שכבר ירעה. לענין נחלה
 מלך מילתא נחא דמכסי
 קאשית ווען לענין כן מלך
 כפרען נחא (ענין כן). ערד
 שפחה. שפחה שרע קשה
 גליס לאשטן ונשפחה
 עקשין. ערד ערד
 כורבסא ונתגליה. ונשפחה
 כורבסא ונתגליה דן ונחא
 נחלה. שרע אל פן איינעם.
 וכן כל דלעו פן מלך
 (טס). דאמר בכור לחלילה
 ורביה. דעניס טעמילס נח
 נחמה נחא כניסין כל
 פני (טס). ליה שרעיה
 פער פטר מור מליעס.
 כנעס כל ש' דמקן (לעל י.)
 יתסס וליסס
 אשפחעין נחא דלעויה ינח
 (חורין קרב). דאמר
 מעובר כורבסא. איבער
 איבער מישלאל נחא 36
 חילין אל וליסס ינח. וכסר
 נחא רלח הרמנא. ונחא
 רחא שאל מנחא אל חורנא
 ונחא נחא נחא נחא
 ויחסינן שמח נענעלס לענד
 סוכסס (יחוסא אב). נחא
 נשבעלע חורנא ונחא. נחא
 לעשרע ונחא חלל נחא
 נחא נחא נחא נחא (סס סס)
 דמקפלה נחא נחא נחא
 נחא נחא נחא נחא
 נחא נחא נחא נחא

שיטה מקובצת

[א] דהא ס"א הוּי ליה ב"ר:
 קא אתמר כמקמתא דבא:
 קאמר: [ט] אחא בריה דרבא:
 [י] ס' היה דאמר אות' ו' נמחק:
 [יא] לוי' חשבוני' חשבוני' חשבוני'
 הרשבי"א אפי' חשבוני' חשבוני'
 [יב] עט' מעבורת' אות' ו'
 נמחק: [יג] חיתוב' אות' הי'
 נמחק: [יד] הו' נמי באר' הו'
 [טו] לישא' [לא] פ' כמי' שלא
 הו' לו: [יז] דאמרין כ' בפירקא
 קמא: [יח] דרבוותא שאמעינן:
 [יט] בדיק' לן מ' מנסה:
 [כ] עטור מחמש סלעין א'
 [כא] חמ"ד המ"ד לא לא היינו:
 [כב] שזאכל' ללוי': [כג] מהי'
 [כד] מהי' הוא עבד: [כה] מרדים